

Skarżąca uważa po pierwsze, że Komisja powinna była uwzględnić ogólną klasyfikację działalności gospodarczej we Wspólnotach Europejskich (NACE), ustanowioną w rozporządzeniu nr 3037/90⁽¹⁾, do której odsyła art. 2 ust. 2 dyrektywy 93/37/EWG. W systematyce tej rozróżniono z jednej strony działalność hotelarską i restauracyjną, a z drugiej strony działalność związaną z rekreacją, kulturą i sportem.

Po drugie, skarżąca stoi na stanowisku, że art. 2 ust. 2 dyrektywy 93/37/EWG odnosi się do zamówień, które ze swej natury objęte są tradycyjnymi potrzebami instytucji zamawiających, a więc dotyczy obiektów sportowych, rekreacyjnych i wypoczynkowych, które są dostępne dla wszystkich, a nie są zastrzeżone tylko dla klientów prywatnych.

W trzecim zarzucie skarżąca podnosi, że Komisja uchybiła obowiązkowi uzasadnienia przewidzianemu w art. 296 ust. 2 TFUE, nie przedstawiając w sposób jasny i jednoznaczny powodów, dla których roboty w zakresie renowacji i powiększenia „Club Méditerranée-Les Boucaniers” dotyczyły budowy obiektów sportowych, rekreacyjnych i wypoczynkowych rozumieniu art. 2 ust. 2 dyrektywy 93/37/EWG.

W zarzucie czwartym skarżąca podnosi posiłkowo, że Komisja naruszyła zasadę proporcjonalności, przyjmując stawkę korekty wynoszącą 100 % subwencji EFRR, podczas gdy roboty w zakresie obiektów sportowych i wypoczynkowych stanowią nieco poniżej 10 % przedsięwzięcia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 199, s. 54.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 3037/90 z dnia 9 października 1990 r. w sprawie statystycznej klasyfikacji działalności gospodarczej we Wspólnocie Europejskiej (Dz.U. L 293, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 15 października 2010 r. — SNCF przeciwko OHIM — Infotrafic (infotrafic)

(Sprawa T-491/10)

(2011/C 13/54)

Język skargi: francuski

Strony

Strona skarżąca: Société nationale des chemins de fer français (SNCF) (Paryż, Francja) (przedstawiciel: adwokat H. Reynaud)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stronę postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: Infotrafic SA (Ermont, Francja)

Żądania strony skarżącej

- zmiana pkt 16–23 decyzji Izby Odwoławczej OHIM z dnia 6 sierpnia 2010 r. w sprawie R 1268/2009-2;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zarejestrowany wspólnotowy znak towarowy będący przedmiotem wniosku o unieważnienie: graficzny znak towarowy „infotrafic” dla towarów i usług należących do klas 9, 16, 38, 39 i 42 — wspólnotowy znak towarowy nr 1 926 815

Właściciel wspólnotowego znaku towarowego: Infotrafic SA

Strona wnosząca o unieważnienie prawa do wspólnotowego znaku towarowego: strona skarżąca

Decyzja Wydziału Unieważnień: oddalenie wniosku o unieważnienie

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 52 i art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009 ze względu na to, że badanie złożonego wspólnotowego znaku towarowego, którego jeden z elementów jest pozbawiony charakteru odróżniającego lub posiada wątpliwy charakter odróżniającego, powinno dotyczyć każdego elementu oddzielnie; naruszenie obowiązku uzasadnienia.

Skarga wniesiona w dniu 28 października 2010 r. — Viktor Uspaskich przeciwko Parlamentowi Europejskiemu

(Sprawa T-507/10)

(2011/C 13/55)

Język postępowania: litewski

Strony

Strona skarżąca: Viktor Uspaskich (Kėdainiai, Litwa) (przedstawiciele: Vytautas Sviderskis, adwokat, i Stanislovas Tomas, doradca prawny)

Strona pozwana: Parlament Europejski

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności decyzji Parlamentu Europejskiego P7_TA(2010)0296 z dnia 7 września 2010 r. w sprawie wniosku o uchylenie immunitetu Viktora Uspaskicha;
- zasądzenie od strony pozwanej na rzecz skarżącego zadośćuczynienia za szkody niematerialne w kwocie 10 000 EUR;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu skargi skarżący podnosi cztery zarzuty.

Po pierwsze skarżący utrzymuje, że strona pozwana naruszyła jego prawo do obrony oraz zasadę dobrej administracji w postępowaniu 2009/2147 (IMM). Parlament Europejski odmówił przesłuchania skarżącego w procedurze dotyczącej uchylenia jego immunitetu zarówno przed komisją do spraw prawnych, jak i na posiedzeniu plenarnym. Nie wziął pod uwagę większości argumentów skarżącego i nie ustosunkował się do nich.

Po drugie Parlament Europejski wydał zaskarżoną decyzję w oparciu o błędną podstawę prawną i naruszył art. 9 ust. 1 lit. a) Protokołu w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej przez to, że oparł się na oczywiście błędnej wykładni art. 62 ust. 1 i 2 litewskiej konstytucji. Skarżący powołuje się na wyrok Sądu z dnia 19 marca 2010 r. w sprawie T-42/06 Gollnisch przeciwko Parlamentowi, w którym Sąd uznał, że Parlament Europejski popełnił analogiczne naruszenie.

Po trzecie strona pozwana naruszyła zasadę *fumus persecutionis* oraz popełniła oczywisty błąd w ocenie przy jej analizie. Strona pozwana całkowicie zignorowała swe wcześniejsze decyzje dotyczące zasady *fumus persecutionis*. Ponadto Parlament Europejski nie wziął pod uwagę okoliczności, że w chwili wydania decyzji o wszczęciu postępowania karnego lider polityczny nie ponosił odpowiedzialności za naruszenia związane z administracją i że materiały z dochodzenia wstępnego zostały opublikowane.

Po czwarte strona pozwana naruszyła prawo skarżącego do przedstawienia wniosku o obronę immunitetu na podstawie art. 6 ust. 3 regulaminu Parlamentu Europejskiego. Strona pozwana odmówiła zbadania wniosku skarżącego, w ramach którego bronił on swego immunitetu, powołując się na okoliczność, że zarządzone wobec niego środki zapobiegawcze w postaci kaucji w kwocie 436 000 EUR jest nieproporcjonalny do ewentualnej maksymalnej grzywny grożącej za przestępstwo karne, o której jest oskarżany.

**Skarga wniesiona w dniu 22 października 2010 —
Evropaiki Dynamiki przeciwko Komisji****(Sprawa T-511/10)**

(2011/C 13/56)

*Język postępowania: angielski***Strony**

Strona skarżąca: Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Ateny, Grecja) (przedstawiciele: N. Korogiannakis i M. Dermitzakis, avocats)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności decyzji Sekretariatu Generalnego Komisji Europejskiej z dnia 12 sierpnia 2010 r. (sygnatura SG.E.3/FM/MIP/mbp/psi — Ares(2010) 508190 — 12/08/2010) w sprawie odrzucenia wniosku o dokonanie przeglądu złożonego przez skarżącą w piśmie z dnia 31 grudnia 2009 r., które wpłynęło w dniu 5 stycznia 2010 r. (sygnatura GESTDEM 2009/4890) i

— obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszej sprawie skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji pozwanej z dnia 12 sierpnia 2010 r. (sygnatura SG.E.3/FM/MIP/mbp/psi — Ares(2010) 508190 — 12/08/2010) odrzucającej wniosek o dokonanie przeglądu, złożony przez skarżącą w piśmie z dnia 31 grudnia 2009 r., które wpłynęło w dniu 5 stycznia 2010 r. (sygnatura 2009/4890), w którym na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1049/2001⁽¹⁾ skarżąca wnosiła o dokonanie przeglądu stanowisk przyjętych przez Urząd Publikacji Unii Europejskiej w swoim piśmie z dnia 11 grudnia 2009 r., w odpowiedzi na pierwszy wniosek skarżącej z dnia 9 października 2009 r., w sprawie dostępu do wszystkich zapytań o cenę dotyczących wszystkich części umów ramowych Urzędu Publikacji nr 6011, 6102, 6103, 6020, 6121, 6031 (z wyjątkiem pozycji nr 4) i 10030.

Na poparcie swoich wniosków skarżąca twierdzi, że pozwana nie przeprowadziła indywidualnego badania dokumentów, o których mowa we wniosku. Ponadto skarżąca twierdzi, że wskazane przez pozwaną uzasadnienia dotyczące ochrony polityki gospodarczej Unii Europejskiej, ochrony interesów handlowych i względów bezpieczeństwa publicznego należy odrzucić jako całkowicie bezpodstawne.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1049/2001 z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. L 145, s. 43).

**Skarga wniesiona w dniu 1 listopada 2010 r. — Hamberger
Industriewerke przeciwko OHIM (Atrium)****(Sprawa T-513/10)**

(2011/C 13/57)

*Język postępowania: niemiecki***Strony**

Strona skarżąca: Hamberger Industriewerke GmbH (Stephanskirchen, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat T. Schmidpeter)